

A Fővárosi Ítéltábla a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Balsai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: ifj. dr. Balsai István ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében - amely perbe a Lakatos, Köves és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Lakatos Péter ügyvéd) által képviselt alperesi beavatkozó neve (alperesi beavatkozó címe) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2019. március 7. napján kelt 25.P.24.011/2018/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és az alperesi beavatkozó részéről Pf. 3. sorszám alatt majd Pf. 5. sorszám alatt megindokolt csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperest akként kötelezi az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében meghatározott szerződés - annak 36. pontja kivételével történő - kiadására, hogy az alperest a szerződés 8.1.6.2 pontjának második mondatában meghatározott összeg, valamint a 11.4 pontjának második mondatában, a 11.5 pont második mondatában, a 11.6 pont második mondatában, a 11.11 pontjában, a 11.12 pontjában, a 11.13 pont második mondatában, a 11.15 és a 11.16 pontjában, a 12.2 pontjában, a 12.3 pont i) és ii) pontjaiban foglalt rendelkezések felismerhetetlenné tételére jogosítja fel.

Mellőzi az alperes arra történő kötelezését, hogy tegye felismerhetetlenné a szerződés 8., 9., 11., 12., 26. és 28.5- 28.10 pontjaiban foglalt rendelkezéseket.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A peres felek másodfokú költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperes részére az Engineering, Procurement and Construction (EPC) Contract elnevezésű, az ... és a ... között ... napján létrejött szerződést oly módon, hogy tegye felismerhetetlenné az alperes a szerződés 8., 9., 11., 12., 26. és 28.5-28.10. pontjaiban foglalt rendelkezéseket, valamint a 38.15. pontot követő aláírásokat és a minősítői ellenjegyzéseknél található aláírásokat.

A keresetet ezt meghaladóan elutasította.

Határozatának indokolásában hivatkozott az Alaptörvény Q) cikkére, a VI. cikk (3) bekezdésére, az Információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 26. § (1) bekezdésére, a 27. §-ra, a 29. § (1) bekezdésére, valamint a 31. §-ra, továbbá a Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya közötti nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 2014. évi II. törvény rendelkezéseire (Kormányközi Egyezmény), az Oroszországi Föderáció Kormánya és Magyarország Kormánya között a Magyarország Kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2014. évi XXIV. törvényre (Pénzügyi Kormányközi Egyezmény), valamint a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvényre (Projekt törvény.)

Kiemelte, hogy a felperes megváltoztatott keresete kizárólag a fővállalkozási szerződés, az EPC mellékletek nélküli főszövegének, a minősített adatot nem tartalmazó részének kiadására irányult, így az EPC 36. cikkére nem terjedt ki.

Az alperesi beavatkozó védekezésére tekintettel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a Kormányközi Egyezmény rendelkezései alapján megtagadható-e az adatigénylés teljesítése. E körben osztotta a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.807/2018/8-I. számú részítéletében kifejtetteket, miszerint az Alaptörvény Q) cikke biztosítja a nemzetközi jog és a belső jog összhangját. A Q) cikk (3) bekezdésének megfelelően a perbeli nemzetközi szerződés a kihirdetéssel a magyar jogrend részévé vált. A Kormányközi Egyezmény nem írja felül az Infotv. rendelkezéseit, abból nem vezethető le az Infotv. 27. § (2) bekezdése szerinti nyilvánosság korlátozási jogszabályi rendelkezés. A Kormányközi Egyezmény 11. cikk 1. pontja kifejezetten megerősítette, hogy az Egyezmény Magyarország jogszabályaival összhangban kerül végrehajtásra, ilyen jogszabályok az Alaptörvény és az Infotv. is. A szerződő feleknek számolniuk kellett ezáltal az egyezmény hatálya alá tartozó dokumentumok Infotv. és az ahhoz kapcsolódó jogszabályok szerinti nyilvánosságára vonatkozó szabályokkal és a Kormányközi Egyezmény titoktartásra vonatkozó kötelezettségvállalásait is ebben az értelmezési keretben kellett megvalósítaniuk. A becsatolt EPC szerződésen megállapíthatóan feltüntetésre került a „Bizalmas” megjelölés, viszont a szerződés két gazdasági társaság között jött létre. Az Egyezmény 13. cikkének 3. pontja ugyanakkor az információt átadó felek (értve ez alatt az egyezményben részes feleket) láthatták el az adott információt ilyen megjelöléssel, ekként a szerződésen lévő „Bizalmas” megjelölés nem volt az Egyezmény 13. cikkének 3. pontjában meghatározott megjelölésnek megfeleltethető.

Mivel az Egyezmény nem zárta ki a szerződés nyilvánosságra hozatalát, ezért vizsgálta a Projekt törvényt a nyilvánosság korlátozása körében, és így annak 5. §-át. Ezen jogszabályhelyben foglalt korlátozás csak az érintett szerződések üzleti, illetve műszaki adatait érintette, amelyek megismerése nemzetbiztonsági érdeket, vagy szellemi tulajdonhoz fűződő jogot sértene. Az 5. § alapján tehát nem a szerződések egészére vonatkozóan lehet ilyen okként hivatkozni, hanem csak egyes rendelkezések tekintetében. A nyilvánosság korlátozás vizsgálatára az egyes adatok vizsgálatával kellett sort keríteni. Az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján pedig a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait az alpereseknek, illetve az alperesi beavatkozónak kellett bizonyítania.

Szellemi tulajdonhoz fűződő jog sérelmére az alperes és az alperesi beavatkozó nem hivatkozott, így azt vizsgálnia nem kellett. A nemzetbiztonsági érdek sérelmére való hivatkozás körében rámutatott, hogy az Infotv. 27. § (2) bekezdés b) pontja lehetőséget teremt arra, hogy a törvény az adatfajták meghatározásával nemzetbiztonsági okból korlátozza a közérdekű adathoz való hozzáférést, így

megtagadási okként a nemzetbiztonsági érdeket kellett vizsgálni. A korlátozás független attól, hogy a kérdéses adat minősített adatnak minősül-e, ugyanakkor nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy a perben kiadni kért adatok titkos minősítését az idő előre haladtával előbb korlátozott terjesztésű szintre enyhítették, majd megszüntették. A minősítés megszüntetése önmagában nem zárta ki a nemzetbiztonsági érdek sérelmének lehetőségét, de már önmagában is kétségesse tette azt. Rögzítette, hogy az alperesi beavatkozó csatolta ... nukleáris biztonsági szakvéleményét, és ... nemzetbiztonsági szakvéleményét, valamint ... megállapításait a nemzetközi jog és a belső jog viszonyáról és az EPC szerződések kockázatmegosztási elemzése szakértői anyagot. Ezen felül az alperesi beavatkozó szakértő kirendelését kérte arra vonatkozóan, hogy a megvalósítási megállapodások nyilvánosságra kerülése nemzetbiztonsági érdeket sértene, illetve veszélyeztetné a nukleáris biztonságot, továbbá kérte a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség megkeresését arra vonatkozóan, hogy a megvalósítási megállapodások semelyik országban nem kerülnek nyilvánosságra. Rögzítette, hogy mind a szakértői bizonyítás, mind a megkeresés szükségtelen volt, nem észlelt olyan kérdést, amelynek megítéléséhez különleges szakértelem lett volna szükséges. A szerződés egyes pontjait átvizsgálva rögzítette, hogy azok nem műszaki adatokat tartalmazó részletszabályokat, hanem általános jellegű rendelkezéseket rögzítettek, a szerződő felek szerződéses jogviszonyának jogi kereteit meghatározva. Azokból műszaki, technikai adatokat nem lehetett megismerni, így a nemzetbiztonsági érdek sérelmére való hivatkozás nem megalapozott.

Ezt követően vizsgálta az üzleti titok sérelmére vonatkozó alperesi beavatkozási védekezést. Kiemelte, hogy üzleti titokra hivatkozás esetében mérlegelésre van szükség, ennek körében a bíróságnak szerződési pontokként kell elvégeznie a vizsgálatot, melynek ki kell terjednie az üzleti titok tartalom ellenőrzésére, majd pedig arra, hogy az üzleti titok nyilvánosságra hozatala esetlegesen aránytalan sérelmet okoz-e. A vizsgálat során figyelembe vette azt is, hogy jelen esetben a szerződés egy három szereplős, nagy tőkeigényű, jelentős kockázattal járó piacra, az atomenergiái beruházások világpiacára vonatkozik. Az egyes szerződéses pontokat vizsgálva az alábbiakat állapította meg.

Az Előzmények (A-F. pontok) fejezetben foglaltak nem tartalmazzak olyan rendelkezést, amely titoktartalmat hordozott volna magában. Az 1. pont tartalmazta a Meghatározások, értelmező rendelkezések és mellékletek részt. A Meghatározások, értelmező rendelkezések kiadásának megtagadása esetén az esetlegesen kiadott szerződéses szabályok lényegében értelmezhetetlenek, vagy nehezen értelmezhetőek. A közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez fűződő jog lényege pedig az, hogy a közpénzekkel való gazdálkodás a közvélemény által megítélhető legyen. A Meghatározások az 1. pontban eleve általános fogalmakat definiálnak, míg a 2. pontban az értelmező rendelkezések csupán nyelvtani értelmezéseket és a szerződő Felek jogviszonyára vonatkozó technikai szabályokat tartalmazzak. A 3. pont nyilvánosságra kerülése semmilyen érdeksérelmet nem okoz. A 4. pont semmilyen részletszabályt nem ismertet, tartalma kikövetkeztethető a szerződés elnevezéséből. Az 5. és 6. pont vonatkozásában rögzítette, hogy a közpénzek felhasználásának megfelelőségét nem lehet megállapítani a főkötelezettségek ismerete nélkül, egyébként pedig az egyes szerződéses kötelezettségek leírása nem tartalmaz semmiféle technológiai előírást. A 7. pont tekintetében a projekt összetettsége, illetve az alvállalkozók, tárgyalópartnerek és versenytársakkal szembeni veszteség, az aránytalan sérelem elszenvedése lehetőségének alátámasztására nem voltak elegendőek a beavatkozó hivatkozásai.

A 8. pont a munkavégzési időszakokat és befejezési határidőket tartalmazza, míg a 9. pont a szerződéses árat és a fizetési feltételeket szabályozza, ezek vonatkozásában rögzítette, hogy ez a két szerződéses pont bír elsőként olyan adattartalommal, amelyek esetén ténylegesen az üzleti titok jelleg egyáltalán felmerülhetett. Ezen adatok megismerhetősége valóban kiszolgáltatottá tette

volna a beavatkozót a tárgyaló partnereivel és az alvállalkozóival szemben. Olyan többlet információkkal rendelkeznek a vele szemben állók, amelyek a tárgyalási pozícióját rontanák. A projekt volumene miatt az alvállalkozóknak a határidők tartására való rászorítása olyan közérdekként jelentkezik, amely az érdeksérelmeknek már nem csupán az elvi szinten való lehetőségét vetette fel. A 10. pont az adófizetési kötelezettség általános szabályain, elvein túlmutató szabályokat nem rögzít. A 11. pont a kötbér mértékéről és feltételeiről, míg a 12. pont a felelősségkorlátozási szabályokról rendelkezik. A 11. pont megismerhetősége esetén az alvállalkozókkal szemben aránytalanul elnehezülne a fővállalkozó azon lehetősége, hogy őket szigorúbb kötbér feltételekkel szorítsa rá az ésszerű és szerződésszerű teljesítésre, ami a projekt időszzerű befejezése és nyereségessége szempontjából is alapvető érdek. A felelősségkorlátozási szabályok nyilvánosságra hozataluk esetében alapvetően feltárnák az alperesi beavatkozó, illetve az anyavállalat aktuális, illetve az adott projekthez fűződő kockázattűrő képességét. Az üzleti tevékenység végzése, a szerződéses teljesítés akadályokba ütközhetne ezen szabályok nyilvánosságra kerülésével. A 13. pont vonatkozásban nem lehet figyelmen kívül hagyni az alperesi beavatkozó anyavállalatának piaci pozícióját, tőkeerejét, azt itt rögzített feltételeknek való megfelelés a beavatkozó számára valós nehézséget nem képezhetett, akadályként nem merülhetett fel.

A 14. pontban lefektetett szavatossági szabályok ismeretének hiánya nagy mértékben befolyásolná a szerződés teljesítésével létrehozott eredmény, illetve annak értékének megítélését, a közpénz köz érdekében történő felhasználásának biztosítékát is jelenti. A 15. és 16. pontban foglaltak nyilvánosságra kerülése nem okozhat olyan súlyú érdeksérelmet, amely indokoltá tenné az információszabadság korlátozását. A 17-25. pontok előírásai az általánosság szintjén mozognak, a 17. pont a biztosítási összeget sem tartalmazza. A 26. pont részletesen írja le a létesítmény átadásának-átvételének szabályait, az üzleti tevékenység aránytalan sérelmének lehetősége így adott, ugyanis az átadás-átvétel részletszabályainak nyilvánossága egy atomerőmű üzembe helyezése kapcsán a szerződéses partnerekkel való viszonyban, a visszaélések lehetőséget teremtené meg, mely a konkrét körülmények megvalósulása nélkül is tényleges veszélyhelyzetet eredményezhet. A 27. pontnak a megismerése önmagában a szerződő felek viszonyára vonatkozó szabályok ismerete nélkül nem jelent semmiféle előnyt. A 28. pont vonatkozásában a 28.5-28.10 pontok döntőbizottsági eljárásra vonatkozó egyedi eljárási szabályokat tartalmaznak, melyek a teljesítési határidőkre is kihatással voltak. Ezen adatok vonatkozásában fennáll az üzleti tevékenység aránytalan sérelme. Az egyéb pontok az általánosság szintjét meg nem haladó szabályozásnak minősülnek. A 29-33. pontok rendelkezései az általánosság szintjén maradtak meg. A 34. pont olyan rendelkezéseket tartalmaz, melyek nagyobb nyilvánosság előtt már ismertek voltak, másrészt nem hordoznak olyan új információt, amelynek nyilvánosságra kerülésével az alperesi beavatkozó érdekei sérülhetnének. A 35. pont általános szabályú tartalmakat tartalmaz. A 36. pont „Korlátozott terjesztésű” minősítéssel van ellátva, minősített adatként a kereset nem terjedt ki rá. A 37. pont megismerése sem a versenytársak, sem a tárgyalópartnerek, sem az alvállalkozók részére nem jelentene olyan információt, amely rontaná az alperesi beavatkozó pozícióját. A 38. pontba foglaltak általánosság sorába tartozó rendelkezések. A szerződést aláíró személyek és a minősítő kézjegye nem minősül közérdekű adatnak, azok az Infotv 3. § 5. pontjában meghatározott személyes adatok.

Perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, majd az alperesi beavatkozó csatlakozó fellebbezést.

A felperes kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének teljes mértékben való helyt adást.

Előjáróban előadta, hogy egyetért az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy a Projekt törvény kizárólag a nemzetbiztonsági érdek és a szellemi tulajdon védelme körében teszi lehetővé egyáltalán a közérdekű adatok megismerésének korlátozását, míg az Egyezmény törvény maga is hivatkozik a magyar jogrendre, szó sincs tehát arról, hogy az Egyezmény felülírná a magyar jog közérdekű adatokra vonatkozó rendelkezéseit. Az Infotv. üzleti titokra vonatkozó szabályozása körében azt kellett vizsgálni, hogy a nyilvánosságra hozatal aránytalan sérelmet jelent-e az üzleti titokhoz képest, ennek vizsgálata során a konkrét körülményekből és az érintett piacból kell kiindulni. Az érintett piac azon jellemzőinek, hogy azon csak kevés szereplő működik, nincs jelentősége, mert az a körülmény nem a piaci szereplők számára előálló kényszerként, sokkal inkább az érdekeiknek megfelelő helyzetként minősíthető, hiszen a kevesebb számú résztvevő gyengébb piaci versenyt eredményez. A közpénzzel összefüggően a szerződő gazdálkodó szervezetnek számolnia kell a közpénzek felhasználása, ellenőrzése érdekében érvényesülő nyilvánossággal. Semmi nem zárja el az ilyen piacra belépő szereplőt, hogy olyan szerződéses rendszert hozzon létre, amelyek még a megrendelővel kötött szerződés lényegi elemeinek nyilvánosságra kerülése esetén is szavatolja, hogy a jogait megfelelően érvényesíteni tudja. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság csak általánosságban, hipotetikusán hivatkozott az üzleti feltételek elnehezedésére, ahelyett hogy konkrét okozati összefüggést mutatott volna ki az információk nyilvánosságra kerülése és azon kényszerítő ok között, amely végső soron elzárta volna a beavatkozót attól, hogy az alvállalkozóival szemben megfelelő pozíciókat érjen el.

Az alperesi beavatkozó a csatlakozó fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a felperes teljes kereseti kérelmének az elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

Előadta, hogy Magyarország a Kormányközi Egyezményben egy nemzetközi szerződésbe foglalt nemzetközi jogi kötelezettséget vállalt arra vonatkozóan, hogy az érintett információkat nem hozzák nyilvánosságra és nem adják át harmadik félnek. Az EPC szerződésen feltüntetésre került a „Bizalmas” megjelölés, amely megfeleltethető a Kormányközi Egyezmény 13. cikk 3. pontjában meghatározott jelölésnek. Ezen ponttal összefüggésben a kijelölt szervezeteknek és neki is meg kell lennie azon képességének, hogy a Kormányközi Egyezményt teljesítsék, az EPC szerződést bizalmas megjelöléssel lássák el, ahogy ez meg is történt. A bizalmas kezelést előíró nemzetközi jogi kötelezettség nem azonos az üzleti titok, vagy a minősített adat védelmének hazai rendszereivel, hanem a Kormányközi Egyezmény 13. cikk 3. pontja egy külön szabályozást hozott létre a megvalósítási megállapodások bizalmas információinak védelmére. A Kormányközi Egyezmény magasabb szintű, valamint egyben lex speciális jellegű szabályozást is jelent. Ezen nemzetközi szerződésben a bizalmas kezelést előíró rendelkezések külön szabályozására nem lett volna szükség, ha ez azonos szabályozást jelentene az üzleti titok, vagy a minősített adat védelmének rendszerével. Kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet maga is elismeri, hogy amennyiben az EPC szerződésen lévő „Bizalmas” megjelölés megfeleltethető a Kormányközi Egyezmény 13. cikk 3. pontjában foglalt megjelölésnek, úgy a Projekt törvény nem is vizsgálendő, hiszen már a Kormányközi Egyezmény szintjén eldönthető a per azzal, hogy az információk nem hozhatóak nyilvánosságra.

Az Alkotmánybíróság döntéseire hivatkozással kifejtette, hogy egy belső jogszabály, jelen esetben az Infotv. és a Projekt törvény egyértelműen nem lehet ellentétes a nemzetközi jogot belső joggá tevő törvénnyel, jelen esetben a Kormányközi Egyezménnyel. A Kormányközi Egyezményben vállalt titoktartási kötelezettséget előíró rendelkezések elsőbbséget élveznek az Infotv. közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalát előíró általános rendelkezéseivel szemben. A Kormányközi Egyezmény 13. cikkének rendelkezései speciális szabályok az Infotv. előírásaihoz képest, így elsőbbséget kell élvezniük, amelyet ... szakvéleménye is alátámaszt.

Hangsúlyozta, hogy a Kormányközi Egyezmény alkalmazásának elsőbbségét maga az Infotv. is elismeri, amikor a 21. § (2) bekezdés f) pontja kimondja, hogy törvény korlátozhatja a közérdekű adatok nyilvánosságát a külügyi kapcsolatokra tekintettel. A Kormányközi Egyezmény 13. cikk 4. pontjára hivatkozással előadta, hogy az esetlegesen elrendelt kötelező erejű kiadás esetén, mely kiadás kizárólag a nyilvánosságra hozáson kívüli átadást jelentheti, a szerződő fél egyeztetési kötelezettségét írja elő a másik féllel. Ez az egyeztetés nem valósult meg, így az elsőfokú bíróság ítélete jogsértő.

A Projekt törvény 5. §-a nemzetbiztonsági érdekből maga is tiltja a szerződés közérdekű adatként való nyilvánosságra hozatalát. E körben szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványt terjesztett elő, továbbá csatolt két magánszakértői véleményt, amelyek egyértelműen megerősítik, hogy növelné a nemzetbiztonsági kockázatot a szerződés nyilvánosságra hozatala. Amennyiben a másodfokú bíróság nem fogadná el a magánszakértői véleményben foglaltakat, szükséges szakértő kirendelése, amelyet az elsőfokú bíróság mellőzött, így a bizonyítás nagyfokú hiányossága miatt indokolt az új eljárás lefolytatása e körben.

Hangsúlyozta, hogy nem csak Európában, de az egész világon példa nélküli egy ilyen jellegű szerződés nyilvánosságra hozatala, tekintettel arra, hogy annak bárki általi megismerése milyen mértékű nemzetbiztonsági kockázatokat hordhat magában. E körben hivatkozott az Egyesült Királyság Információs Ombudsmanja Hivatalának döntésére, valamint a Paks II. atomerőmű beruházással kapcsolatban folyamatban lévő Európai Unió Bírósága előtti eljárásra.

Álláspontja szerint a Paks II. atomerőmű építési beruházás teljes költségének nyilvánosságra hozatala és a környezetvédelmi szempontok érvényesülése a legfőbb közérdek, ezek már pedig már nyilvánosan elérhető információk. Megismerhetővé vált a beruházás költségvetésének felső határa és az is, hogy ehhez mekkora összegű kölcsönt vesz igénybe a Magyar Állam. A környezeti hatások vonatkozásában közmeghallgatást tartottak, a környezetvédelmi engedélyt jóváhagyta az illetékes kormányhivatal, tehát a nyilvánosság már megfelelően tájékoztatásra került a beruházás és így a megvalósítási megállapodások adatvédelmi szempontból releváns részeiről.

Kiemelte, hogy a szerződés üzleti titok szempontjából való elemzése csak akkor lenne szükséges, amennyiben a nyilvánosságra hozatal olyan adatokra, információkra vonatkozna, amelyek sem a Kormányközi Egyezmény 13. cikke, sem pedig a Projekt törvény 5. §-ának tárgyi hatálya alá nem esnének. Az üzleti titok vonatkozásában megjegyezte, hogy a szerződés egészét az üzleti titok szabályai védik. Az üzleti titok fogalmának valamennyi fogalmi eleme teljesül a megvalósítási megállapodások egészének vonatkozásában. A szerződés rendelkezéseinek üzleti titok minőségét, ennek indokolását és azok feltárása esetén az aránytalan sérelem mivoltát már korábban az elsőfokú eljárás során is bemutatta, erre vonatkozó előadását a csatlakozó fellebbezés mellékletét képező beadványában megismételte és részletezte. Hangsúlyozta, hogy a nyilvánosságra hozatal nem csupán az egyes pontokhoz kapcsolódóan valósít meg egyenként is aránytalan érdeksérelem, hanem ezen önmagukban is aránytalan érdeksérelmek összeadódva minél több szerződési pont nyilvánosságra hozatalával többszöröződnék. Az EPC szerződés feltárása ellehetetlenítené a számára az eredetileg elképzelt kockázati mátrix implementálását a Paks II. atomerőmű tervezése és kivitelezése tekintetében. A jövőbeli atomerőmű tervezésének és kivitelezésének projektjeire vonatkozó szerződéseire és a jövőbeli megrendelőire és alvállalkozóira nézve is kihatással lehet, az üzleti helyzetét és tárgyalási alku pozícióját rontva. A szerződés teljes kockázati mátrixát megismerve mind az alvállalkozók, mind a versenytársak, mind más projektek ellenérdekű felei megismerhetnék az egyes pontok kapcsán az általa vállalt, a teljes szerződéses rendszeren áthúzó kockázatok összefüggéseit, így átláthatnák a kockázatvállalási hajlandóságát, ezen projektbeli

kitettségét.

Eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyaláson felhívta arra, hogy valamennyi megtagadási ok tekintetében pontosan jelölje meg a fővállalkozási szerződésnek a megtagadási okkal érintett rendelkezéseit, bizonyítsa, hogy a kért adatok nyilvánosságra kerülése aránytalan sérelmet okozna. Ezt követően 30 napos határidő engedélyezését kérte a jogi képviselője, mivel a részletes nyilatkozattétel előkészítése miatt szükséges az egyeztetés. Az elsőfokú bíróság azonban határidőt nem engedélyezett, így csak arra volt lehetősége, hogy jegyzőkönyvbe mondás útján nyilatkozzon, ez pedig a tisztességes eljárás megsértését jelentette.

Az alperes előadta, hogy az alperesi beavatkozó fellebbezését nem ellenzi, a beavatkozó fellebbezési előadásaival egyetért.

A felperesi fellebbezés részben megalapozott, az alperesi beavatkozó csatlakozó fellebbezése megalapozatlan.

Logikai okokból a Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen az alperesi beavatkozónak az eljárási szabálysértésre való hivatkozását vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a 25.P.24.011/2018/4-III. számú végzésében a felhívta az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy az egyes adatkörök pontos megjelölésével nyilatkozzanak az egyes megtagadási okok fennállása körében, így valamennyi megtagadási ok tekintetében pontosan jelöljék meg a fővállalkozási szerződésnek a megtagadási okkal érintett rendelkezését. Az elsőfokú bíróság tehát nem találta elégségesnek, kellően egyediesítettnek az addig előterjesztett nyilatkozatokat a szerződés konkrét rendelkezéseire vonatkozóan. A másodfokú bíróság egyetért azzal, hogy a későbbiekben hivatkozott, az Alkotmánybíróság és a bíróságok gyakorlata szerint hasonló esetekben alkalmazandó alapjogi teszt csak abban az esetben végezhető el, amennyiben az érintett kellően konkretizálva adja elő, hogy mely szerződéses rendelkezés, mely okból kifolyólag nem ismerhető meg a nyilvánosság számára. A Pp. tárgyalásra vonatkozó rendelkezése szerint [Pp. 141. § (2) bekezdése] a bíróság felhívására felek a tárgyaláson nyilatkoznak, a bíróság mérlegelésétől függ, hogy indokoltnak tartja-e a tárgyalás elhalasztását valamely nyilatkozat megtétele érdekében. Az elsőfokú bíróság 25.P.24.011/2018/4-IV. számú végzésével tájékoztatta a feleket, hogy határidőt nem engedélyez a nyilatkozattételre, tehát e végett a tárgyalást nem fogja elhalasztani, ezt követően az alperesi beavatkozó nyilatkozatot tett. A periratokból megállapíthatóan az elsőfokú bíróság a 29.P.22.196/2016/9-I. számú végzésével akkor még csak az alperest tájékoztatta, hogy őt terheli annak bizonyítása, hogy a kért adatok üzleti titoknak minősülnek, azok kiadása az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet jelentene, majd a 29.P.22.196/2016/20-I. számú végzésével az alperes mellett immár a beavatkozót is felhívta, hogy 45 napon belül nyilatkozzanak, hogy mely rendelkezés esetén, mely nyilvánossági korlátra hivatkoznak. Ezen felhívásra a beavatkozó 29.P.22.196/2016/22. szám alatt nyilatkozatot csatolt. Ekként a beavatkozónak kellő idő állt a rendelkezésére, hogy a megtagadási okokra való hivatkozását kellő részletességgel kidolgozza, és ha szükséges, akkor a tárgyaláson e körben érdemben tudjon reagálni a bírósági felhívásra. A beavatkozó eljárási jogai így nem sérültek azáltal, hogy további nyilatkozattétel érdekében az elsőfokú bíróság a tárgyalást nem halasztotta el, hanem azt a tárgyaláson kellett megtennie. Az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályait nem sértette meg, ezért az elsőfokú ítélet Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését semmilyen körülmény nem indokolta.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a levont jogi következtetésével a másodfokú bíróság részben értett egyet, ezért az elsőfokú határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az EPC 38.15 pontját követő aláírások és a minősítői ellenjegyzés esetében is kötelezte az alperest a felismerhetetlenné tételre. A felperesi fellebbezés ténylegesen nem érintette ezen rendelkezést, így a Pp. 252. § (1) bekezdése folytán a másodfokú bíróságnak nem kellett abban állást foglalnia, hogy az aláírások, szignók mint vizuális jelek az Infotv. 3. § 2. pontja szerinti személyes adatoknak minősülnek-e és azok mindegyike a felperesi keresetben kiadni kért szerződés részét képezik-e.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság részletesen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy a felperes módosított keresete - ahogyan azt az elsőfokú bíróság ítélete is rögzíti - nem vonatkozott az EPC 36. pontjának közlésére, amely minősített adat. Az elsőfokú bíróság az ítéletével a szerződés kiadására kötelezte az alperest azzal, hogy bizonyos pontokat tegyen felismerhetetlenné, azonban ezen pontok között nem került feltüntetésre a 36. pont, így az ítélet rendelkező része ténylegesen a keresettel nem érintett pont vonatkozásban is tartalmazott kötelezést, így a Pp. 215. §-a megsértésre került. A másodfokú bíróság ezért a határozatában egyértelművé tette, hogy az alperes közlési kötelezettsége nem érinti az EPC 36. pontját.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját mind a Kormányközi Egyezmény, mind a Projekt törvény értelmezése kapcsán, így a határozat indoklásában e körben kifejtettekre csupán visszautal, azt megismételni nem kívánja. A másodfokú bíróság csupán megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában hivatkozik a Fővárosi Ítéltábla egy másik tanácsának a felek által is ismert részítéletében [32.Pf.20.807/2018/9-I.] foglaltakra, amelynek a jogi indoklásával a Kormányközi Egyezmény és a Projekt törvény vonatkozásában maradéktalanul egyetért. Osztja azon álláspontot, mely szerint a Kormányközi Egyezmény nem írja felül az Alaptörvénynek és az Infotv.-nek a közérdekű adatok megismerhetőségét biztosító rendelkezéseit. A beavatkozó fellebbezésével kapcsolatosan megjegyzendő, hogy a Kormányközi Egyezmény 13. cikk 3. pontja a Fél részére teszi lehetővé a „Bizalmas” megjelöléssel való ellátását az információknak, míg az Egyezmény bevezető része szerint a Fél megnevezése alatt Magyarország Kormányát, vagy Oroszországi Föderáció Kormányát kell érteni. Mindezek alapján nem helytálló az alperesi beavatkozó érvelése, miszerint kijelölt szervezetként a szerződés „Bizalmas” jelöléssel való ellátásával a magyar jogszabályok szerinti megismerhetőségét kizárhatta volna. A másodfokú bíróság e körben utal arra is, hogy a Magyar Fél a szerződés minősített adat minőségét - a 36. pont kivételével - megszüntette.

A Projekt Törvény 5. §-a értelmében a szerződésben foglalt azon üzleti és műszaki adatok, amelyek megismerése nemzetbiztonsági érdeket, illetve szellemi tulajdonhoz fűződő jogot sértene, közérdekű adatként nem ismerhetők meg. A nemzetbiztonsági érdek alatt általánosságban Magyarország védelme értendő ezért az, hogy más államokban nyilvánosak-e az ilyen tárgyú szerződések, nem bír jelentőséggel. Fontos, azonban nem kizárólagosan meghatározó körülmény a nemzetbiztonsági érdek hiánya körében, hogy a perbeli szerződés minősítése megszüntetésre került az adatigénylés előtt, amely azt feltételezi az Matv. 8. § (2) bekezdése folytán, hogy a korábbi minősítő, immáron nem látta okát a további nyilvánosság korlátozásának, mivel a szerződés rendelkezései nem

tartoznak a minősítéssel védhető közérdekbe tartozónak.

Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a perbeli esetben nem volt szükséges nemzetbiztonsági szakértő kirendelésére, különleges szakértelemet ezen védekezés megítélése nem igényelt. A másodfokú bíróság e körben hivatkozik a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.807/2018/9-I. részítéletének 19-20. oldalán írtakra, amelyekkel teljes mértékben egyetért: „Jelen esetben az alperesi beavatkozó által csatolt szakvélemények nem voltak alkalmasak arra, hogy a nemzetbiztonság sérelmével kapcsolatos minősítések megszüntetésének megalapozottságát megkérdőjelezzék a fellebbezéssel érintett szerződéses rendelkezések tekintetében. Az alperesi beavatkozó által benyújtott ... magánszakvéleménye az adatszolgáltatási igény, illetve a megrendelői követelményeket jelölte meg, mint a biztonságtervezés alapidokumentumait, és a szerződésekből és mellékleteiből együttesen következtetett arra, hogy azokból kinyerhető a nukleáris biztonságot érintő olyan információ, amely ártó szándékú akciók megtervezéséhez felhasználható. A felperesi adatkérés azonban eleve nem a teljes szerződésre és mellékleteire vonatkozott, csak azok minősítéssel nem érintett részére, a fellebbezés pedig a mellékleteket egyáltalán nem érinti. A fellebbezéssel érintett részben nincsenek konkrét megrendelői műszaki követelmények, műszaki adatok; az alperesi beavatkozó sem hivatkozott arra, hogy a fellebbezett részében a szerződési pontok műszaki adatokat tartalmazzanak. ... egyetemi tanár magánszakvéleménye szintén a Megvalósítási Megállapodások, a szerződés egészének nyilvánosságra hozatalára vonatkozott, nem annak a fellebbezéssel érintett, a projekt megvalósulásával kapcsolatos szerződéses kockázatokat, kötelezettségvállalásokat érintő konkrét rendelkezéseire. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte azt is, hogy a hivatkozott szakértők nem ismerték a konkrét perbeli szerződési pontokat. A bíróság számára megismerhető dokumentumokból az építés, tervezés jogi (és nem a műszaki, technikai) struktúrájára lehetett következtetéseket levonni. Ami a megismerés esetére gyengíti a támadások, fenyegetések lehetőségének érvrendszerét.”

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, miszerint az egyes szerződéses pontokat vizsgálva az állapítható meg, hogy azok nem műszaki adatokat tartalmazó részletszabályokat, hanem általános jellegű rendelkezéseket rögzítettek, és azokból műszaki, technikai adatokat nem lehet megismerni, ezért a Projekt törvény 5. §-a szerinti egyik konjunktív feltétel nem teljesülése folytán a nyilvánosság kizárására való hivatkozása a beavatkozónak nem megalapozott. Azon tény pedig, hogy bizonyos szerződéses pontok minősített adatokat tartalmazó mellékletekre utalnak, azokkal kapcsolatos hozhatóak, nem eredményezi nemzetbiztonsági érdek sérelmét, mivel Magyarország védelme szempontjából semmilyen releváns információt nem tartalmaznak. A Fővárosi Ítéltábla ismét utal azon tényre, hogy az EPC rendelkezései korábban minősített adatok voltak, azonban később a minősítés megszüntetésre került, mivel a korábbi minősítő szerint a szerződés rendelkezései nem tartoznak a minősítéssel védendő közérdek körébe.

Miután sem a Kormányközi Egyezmény, sem a Projekt törvény rendelkezései alapján nem volt helye a nyilvánosság korlátozásának, az EPC tekintetében vizsgálni volt szükséges az üzleti titok védelmére alapított beavatkozási hivatkozást.

Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése biztosítja a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot. A 34/1994 (VI. 24.) AB határozat szerint a közérdekű adatok nyilvánossága, megismerhetősége gyakran előkérdése és feltétele a szabad véleménynyilvánításhoz való jog gyakorolhatóságának, és azzal más vonatkozásban is szorosan összefügg.

Az alperesi beavatkozó által hivatkozott nyilvánosságot korlátozó körülmény - az üzleti titok indokolt védelme - esetleges fennállásának vizsgálata körében nyomatékosan értékelendő az Alaptörvény 39. cikkének (2) bekezdése, amely szerint a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok.

A közérdekű adatok megismerése alapvető jog, azonban nem abszolút jog, annak korlátozása az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése alapján lehetséges más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával történhet. Az információszabadság korlátozásának elvi lehetőségét - többek között - az Infotv. 27. § (3) bekezdése teremti meg. Az Alkotmánybíróság a 12/2004. (IV. 7.) AB határozatban a nyilvánosság korlátozása körében rögzítette, hogy „Egy demokratikus társadalomban tehát a közérdekű adatok nyilvánossága a főszabály; ehhez képest a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozását kivételesnek kell tekinteni.”

Az EPC tárgya a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos két új, 5-6. atomerőművi blokkok tervezését, beszerzését, kivitelezését érinti. A Pénzügyi Kormányközi Egyezmény 1. cikk alapján a beruházás teljes költsége 12,5 milliárd euró. A projekt finanszírozási igénye, értékelve Magyarország egyes évekre vonatkozó központi költségvetéséről szóló törvényekben meghatározott központi alrendszernek a kiadásainak és bevételeinek főösszegeit, a hiányt és az államadósság értékét, olyan mértékben érinti a nemzeti vagyon felhasználását, amely önmagában indukálja a társadalom fokozott érdeklődését a projekt iránt. Az úgynevezett paksi bővítés nem pusztán jelentős kiadásokkal jár Magyarország részéről, hanem ezenfelül hazánk villamos energia-termelését, annak struktúráját meghatározó mértékben befolyásolja, így értelemszerűen társadalmi vita alakult ki körülötte, amelynek okán az Infotv. 1. § szerinti egyik célját, miszerint, hogy a közügyek átláthatósága a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog érvényesítésével megvalósuljon, fokozottan érvényesíteni szükséges.

A Fővárosi Ítéltábla a csatlakozó fellebbezési érveléssel kapcsolatosan rámutat, hogy általánosságban az információszabadság biztosítása teszi lehetővé ezen nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő beruházással kapcsolatosan, hogy a társadalom a projektet érintően olyan információkhoz is hozzájusson, amelyeket esetleg proaktív módon korábban nem tettek közzé. A közérdekű adatok ilyen módon való megismerhetősége hozzájárul a véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlásához, a közügyek átláthatóságához. Az Alaptörvény 39. cikkének (2) bekezdése körében a 21/2013. (VII. 19.) AB határozat rögzítette, hogy „...a polgárait szolgáló demokratikus állam működésének egészével, általánosságban a közfeladatok ellátásával kapcsolatos alaptörvényi követelmény tehát az átláthatóság..” Ezen transzparencia azonban nem érhető el, ha kizárólag a projekt bekerülési költsége, valamint a környezetvédelmi szempontokra vonatkozó adatok kerülhetnének nyilvánosságra a megismerési igény ellenére. A lefolytatandó alapjogi teszt során a bíróságnak az egyes jogok érvényesülésének indokoltságát szükséges mérlegelnie. Kizárólag az adatigénylő joga megjelölni a közölni kért adatokat, a bíróságnak nincsen arra jogszerű lehetősége, hogy maga minősítsen bizonyos közérdekű adatokat nem relevánsnak, és ebből kifolyólag nem megismerhetőnek.

A fentiek alapján a nemzeti vagyon felhasználásának indokoltsága, megfelelősége csak akkor ellenőrizhető a közvélemény által, ha a felhasználására vonatkozó jognyilatkozatok, így a szerződés - az üzleti titok aránytalan sérelmét nem okozó rendelkezései - is megismerhetővé válik.

Helytálló volt az elsőfokú bíróság hivatkozása, miszerint „a közpénzekkel összefüggő adatok nyilvánosságát fő szabály szerint az üzleti titokra való hivatkozás nem korlátozhatja, de az üzleti titokhoz és az információs szabadsághoz fűződő alapjogok összeütközése esetén a nyilvánosságra hozatal aránytalan sérelmet okozó jellegének vizsgálata során továbbra is annak mérlegelésére van szükség, hogy melyik alapjog védelme az indokoltabb, függetlenül attól, hogy közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat megismerése a vitás (Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.193/2016/9.)”.

Az elsőfokú bíróság szintén helyesen rögzítette, miszerint a joggyakorlat alapján a szerződéses rendelkezéseket, pontokat egyenként szükséges vizsgálni a körben, hogy az képezhet-e üzleti titkot, majd arra nézve, hogy annak nyilvánosságra hozatala okoz-e aránytalan sérelmet az alperesi beavatkozó számára. Kiemelendő, hogy a bíróságnak ezen a vizsgálat során szem előtt kell tartania az Infotv. 30. § (5) bekezdését is, amely szerint, ha a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítésének megtagadása tekintetében törvény az adatkezelő mérlegelését teszi lehetővé, a megtagadás alapját szűken kell értelmezni, és a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél.

Az elsőfokú bíróság a határozatában kellő részletességgel, és helyesen indokolta, hogy bizonyos szerződéses rendelkezések (Előzmények, 1-7., 10., 13-25., 27-28.4, 28.11-38. pontok) esetében milyen okból kifolyólag nem indokolt a nyilvánosság korlátozása, a másodfokú bíróság visszautal az ott kifejtettekre, azokat megismételni nem kívánja. A csatlakozó fellebbezésben előadottak tükrében utal a korábban kifejtetettekre, miszerint a nemzeti vagyon felhasználását érintő szerződés az általános szabály szerint nyilvános, a meg nem ismerhetőség a kivétel. Azon hivatkozás, hogy a szerződés megismerése esetén más üzleti partnerek is tudomást szereznének a vállalt kötelezettségeiről, nem eredményezheti a nyilvánosság korlátozását, mert ennek elfogadása esetén ténylegesen valamennyi egyéb, a nemzeti vagyon terhére kötött szerződés hasonló hivatkozás folytán nem lenne megismerhető, így az információs szabadság kiüresedne a szerződések vonatkozásában. Azon beavatkozó hivatkozás vonatkozásában, hogy a szerződés rendelkezései egyedi, kedvezőek a Megrendelő számára megjegyzendő, hogy atomerőművek építésére vonatkozó szerződések nem tekinthetők úgynevezett tömegszerződéseknek. A felek már csak a költségek igen jelentős volta, az egyes projektek sajátossága folytán is egyedi feltételeket határoznak meg, amely során azzal is tisztában vannak, hogy egy korábbi, más atomerőmű megépítésére vonatkozó szerződéses rendszer kialakítását milyen feltételek befolyásolták, például egyidejűleg állami hitel folyósításáról szóló megállapodás megkötése.

A Fővárosi Ítéltábla azonban az elsőfokú bíróság által a nyilvánosság elől elzárt szerződéses rendelkezések (8-9., 11-12., 26., 28.5-28.10) vonatkozásban részben eltérő jogi álláspontot képviselt.

Általánosságban kiemelendő, hogy az Infotv. szerinti adatnyilvánosság során az adatelv érvényesül, így amennyiben bizonyos szerződéses pontok egyes rendelkezései, egyes adatai minősülnek olyan jellegű üzleti titoknak, amely vonatkozásában indokolt a nyilvánosság kizárása, akkor általában kizárólag ezen konkrét információ felismerhetetlenné tételének lehetővé tétele indokolt és szükséges, és nem az érintett adat teljes környezetének, az egész szerződéses pont megismerésének kizárása.

A 8. pont a munkavégzési időszakokra és befejezési határidőkre vonatkozik. A szerződéssel kapcsolatosan korábban kifejtettekre is tekintettel a Fővárosi Ítéltábla kizárólag egy adat, az allokált rész maximumára vonatkozóan találta megalapozottnak a beavatkozó hivatkozását az aránytalan sérelem okozására. Ezen információ arra vonatkozóan hordoz ismeretet, hogy egyes munkafázisok elvégzéséért (8.1.1) a beavatkozó legfeljebb milyen összeget számíthat fel Ezen összeg ténylegesen arra vonatkozó ismeret, hogy a beavatkozó egyes szolgáltatásokért, munkafázisokért legfeljebb milyen ellenértéket számolhat el, ebből pedig következtetések vonhatóak le, akár alvállalkozók, akár versenytársak által a beavatkozó egyes érintett munkafázisainak árazására, belső elszámolási folyamataira. Ezen szerződéses rendelkezés nem a teljes vételárat tartalmazza, amelynek megismeréséhez az üzleti titokkal szemben általában fokozott közérdek fűződik, mert csak annak ismeretében ellenőrizhető valójában a közpénzek felhasználása, hanem azt, hogy a teljes vételáron belül, mekkora rész számolható el, bizonyos munkálatokra.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy jelen per tárgyát nem képezte a 8.1.1 pontban hivatkozott Melléklet, így önmagából az EPC melléklet nélküli szövegéből az allokációval érintett szolgáltatások nem állapíthatók meg, ez azonban az adatnyilvánosság korlátozás szempontjából jelentőséggel nem bír.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ezen szerződés pont megismerhetőségének korlátozását lehetővé tevő álláspontjával kapcsolatosan rámutat, hogy a 8.3 pontban foglalt befejezési határidőket a szerződés 1. pontja Meghatározások, értelmező rendelkezések és mellékletek is tartalmazza, ezen befejezési határidők pedig a szerződés olyan meghatározó elemei, amelyek nélkül a korábban hivatkozott megalapozott társadalmi vita nem folytatható le.

A 9. pontban foglalt rendelkezések a szerződéses ár meghatározására, annak kifizetésére, és a fizetési késedelemre vonatkoznak. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezen szabályok megismeréshez nyomós közérdek fűződik, ezek alapján vizsgálható, hogy a szerződő felek milyen elszámolási rendszert határoztak meg, késedelmes teljesítése esetén milyen szankciókat kötöttek ki. Az elszámolási rendszer, a késedelmi kamat mértéke, a beszámításra, a visszatartásra vonatkozó információk ismerete szükségesek ahhoz, hogy megalapozott, tényeken alapuló társadalmi vita legyen folytatható a projektről, a nemzeti vagyon felhasználásáról.

A 11. pont a Kötbér címet kapta. A másodfokú bíróság megítélése szerint, a nyilvánossághoz fűződő közérdek elsőbbséget élvez a körben, hogy a felek a kötbér jogintézményét alkalmazzák és arra vonatkozóan is, hogy mely esetekben tartozik az alperesi beavatkozó kötbért fizetni, így a nemzeti vagyon felhasználása körében milyen jellegű szerződést biztosító mellékkötelezettségek kerültek kikötésre, és mely esetekre vonatkozóan. Ezen információk szükségesek ahhoz, hogy a közpénz felhasználásáról megalapozott, tényeket figyelembe vevő társadalmi vita legyen folytatható.

A Fővárosi Ítéltábla azonban a kötbér mértékét, annak változását a késedelemmel érintett időszakra tekintettel már olyan információnak minősítette, amelynek nyilvánosságra hozatala nem élvez elsőbbséget a beavatkozó méltányolható érdekeihez képest. Azok bárki által való megismerése, így akár alvállalkozók, akár versenytársak által súlyosan sérti a beavatkozó érdekeit mind jelen projekt vonatkozásában, mind jövőbeni munkák elnyerése körében. Ha a lehetséges üzleti partnerek előtt ismertté válna, hogy a beavatkozó a szerződésben milyen mértékű kötbérfizetési kötelezettséget vállalt, a tárgyalási pozíciójuk javára fordíthatják ezen ismeretet, ugyanis a beavatkozó számára elnehezülne a szigorúbb kötbérfizetési rendszer alkalmazása az alvállalkozói felé. A jövőbeli kivitelezési projektek elnyerésének lehetőségét is aránytalanul hátrányosan érintené ezen adatok

nyilvánossága, mivel a versenytársak a megbízás elnyerése érdekében szigorúbb kötbérrendszert vállalhatnának, illetve a potenciális megrendelők is legalább hasonló mértékű kötbérfizetési vállalat várának el.

Az adatelv szem előtt tartása mellett általánosságban a teljes szerződéses pontok vonatkozásában nem lehetséges a nyilvánosság korlátozása. Azonban a jelen perbeli szerződés esetén bizonyos alcímekhez tartozó teljes mondatok vonatkozásában feljogosította az alperest a felismerhetetlenné tételre, mivel az ezen szerződéses kikötésekben alkalmazott kötbér megállapítási rendszer nem teszi lehetővé az adatok szerinti megbontásban a korlátozást. Az ekképpen felismerhetetlenné tehető szerződéses rendelkezéseket megelőző alcímek, szerződéses pontok elnevezésének a megismerhetősége azonban indokolt, mivel azokból megállapítható, hogy mely esetekre vonatkozóan keletkezik fizetési kötelezettsége a feleknek, amely befolyásolja a közpénz felhasználásának ellenőrzési lehetőségét.

A 12. pont A felelősség általános korlátozásáról szól, amely körében a Fővárosi Ítéltábla általánosságban visszautal a 11. pontnál kifejtettekre. A nyilvánossághoz fűződő közérdek elsőbbséget élvez a körben, hogy a felek a szerződésben szabályozták a felelősség általános korlátozását. A 12.2 pont, valamint a 12.3 ponton belül az (i) és (ii) rendelkezések azonban bizonyos esetekre vonatkozóan a felelősség korlátozásának mértékét határozzák meg, amely ismeretek, ahogyan azt az elsőfokú bíróság is kifejtette, az alperesi beavatkozó, illetve anyavállalatának a kockázattűrő képességére vonatkoznak, azok nyilvánossága az alperesi beavatkozó jövőbeli tevékenységére negatív hatást gyakorolhat, későbbi munkák elnyerése érdekében legalább hasonló mértékű vállalatokat várhatnának el tőle, míg a versenytársak kedvezőbb rendszert ajánlhatnának fel. A felelősség korlátozási rendszer ennél mélyrehatóbb ismerete nélkül is lefolytatható a projekt körüli társadalmi vita, a nemzeti vagyon felhasználásának az átláthatósága biztosított.

A 26. pont a Létesítmény elfogadásáról szóló rendelkezések a próbaüzem, a garanciális tesztek, valamint az ideiglenes és végleges átvétel szabályait tartalmazzák. Egy, a fentiek szerint igen jelentős összegű közpénzből megépített atomerőmű végleges átvételét megelőző eljárási rend határozza meg, hogy milyen esetben, milyen módon lehetséges többek között az észlelt hibák orvoslása, a garanciális tesztek hogyan kell elvégezni, milyen körülmények között zajlik az átvétele az elkészült blokknak. Ezen rendelkezések a közpénzfelhasználásnak megfelelősege körében kialakult társadalmi vita lefolytatáshoz szükségesek, megismerésük elsőbbséget élvez a beavatkozó üzleti titkainak védelméhez képest.

A 28.5-28.10 pontok a Döntőbizottságról szólnak. A szerződés alapján a felek között többféle vitarendezési mód került meghatározásra, ennek egy fajtája a Döntőbizottság kikötése. A közpénzek felhasználása indokoltságának vizsgálata esetén különösen jelentőséggel bír az, hogy a felek a vitás kérdések rendezését milyen módon szabályozzák. Amennyiben a vitarendezési mód egyik esete egy úgynevezett Döntőbizottság, akkor nyomós közérdek fűződik ezen eseti jelleggel létrejövő bizottság eljárásával kapcsolatos részletszabályok megismeréséhez. A nyilvánosságot indokoltá tevő érdek fokozott, amennyiben ezen testület eljárása folytán a konfrontáció véglegesen eldöntötté válik. A szerződés alapján bizonyos esetekben pedig (28.9 pont) a Döntőbizottság döntése jogerős, ilyen esetben választott bírósági eljárásnak sincs helye.

A másodfokú bíróság döntése folytán az alperes által közlendő adatok köre tágult, azonban az alperes továbbra is jogosult bizonyos adatok felismerhetetlenné tételére. Az Infotv. 30. § (1) bekezdése értelmében az adatkezelő kötelezettsége a meg nem ismerhető adatok felismerhetetlenné tétele adatközlés esetén. A bírósági gyakorlat alapján azonban az üzleti titok védelme esetén nem

kötelezettségként írja elő az adatkezelő számára a felismerhetetlenné tételt, hanem jogosultságként, erre volt tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a rendelkező rész megfogalmazása során.

A felperes fellebbezése részben eredményre vezetett, azonban a Fővárosi Ítéltábla nem látta indokát, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott Pp. 81. § (1) bekezdés második fordulatában előírt költségviselési szabálytól eltérjen, így a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket is maguk viselik a felek.

Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2019. június 13.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő